ดอกพิกุล

ชื่ออื่น ๆ ดอกกุน ดอกแก้ว ดอกพิกุลเขา ดอกพิกุลเถื่อน ดอกพิกุลป่า

ชื่ออังกฤษ Flos Mimusops Elengi, Medlar Flower

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Mimusops elengi* L.

วงศ์ SAPOTACEAE

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ พืชประจำถิ่นของประเทศอินเดีย ศรีลังกา และคาบสมุทรมาลายู ปัจจุบันปลูกเป็นไม้ประดับ

ส่วนที่ใช้ ดอกแห้ง ซึ่งเป็นส่วนกลีบดอกและกลีบเลี้ยงที่ร่วงหล่น

สารสำคัญ น้ำมันหอมระเหย (ประกอบด้วย 2-phenylethanol, methyl benzoate, p-methylanisole, 2 -phenylethyl acetate, (E)-cinnamyl alcohol, 3-hydroxy-4-phenyl-2-butanone

กลิ่น และรส กลิ่นหอมเย็น รสจืด

การใช้ตามภูมิปัญญา ดอกพิกุลเข้ายาหอม ยานัตถุ์ ยาแก้ไข้ แก้ปวดหัว แก้เจ็บคอและแก้ร้อนใน ตำรายาโบราณจัดเข้าเครื่องยาพิกัดเกสรทั้ง 5 เกสรทั้ง 7 และเกสรทั้ง 9 บำรุงหัวใจ

การศึกษาทางเภสัชวิทยา มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (EC_{50} = 0.23-0.55 μg/ml) มีฤทธิ์ขับปัสสาวะ ซึ่งมีกลไกเช่นเดียวกับยาขับปัสสาวะ Lasix

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

คณะอนุกรรมการจัดทำตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย ในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2558.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรื่องวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทย จากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน